

Ikt. sz.: KUB-42/21-6/2024.

KUB-11/2024. sz. ülés
(KUB-44/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi Bizottságának**
2024. október 17-én, csütörtökön, 11 óra 27 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás III. mellékletének felváltásáról [2021/2042] szóló, az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottság 2/2021 határozatának kihirdetéséről szóló T/1612. számú törvényjavaslat

(A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) **5**

Határozathozatalok 5

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján) **6**

Szijjártó Péter tájékoztatója 7

Kérdések, hozzászólások 11

Szijjártó Péter válasza 17

Az ülés berekesztése **28**

Napirendi javaslat

1. Nagykövetjelöltek kinevezés előtti meghallgatása
(ZÁRT ülés!)
2. Az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás III. mellékletének felváltásáról [2021/2042] szóló, az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottság 2/2021 határozatának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/1612. szám)
(Kormány - technológiai és ipari miniszter)
(A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Uniós napirendi pont!
3. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Németh Zsolt (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Juhász Hajnalka (KDNP), a bizottság alelnöke
 Dr. Brenner Koloman (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Bóna Zoltán (Fidesz)
 Nacsa Lőrinc (KDNP)
 Tompos Márton Kristóf (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Balla Mihály (Fidesz) Németh Zsoltnak (Fidesz)
 Dr. Tilki Attila (Fidesz) dr. Juhász Hajnalkának (KDNP)
 Bartos Mónika (Fidesz) Bóna Zoltánnak (Fidesz)
 Csöbör Katalin (Fidesz) Nacsa Lőrincnek (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Fürjes Róbert bizottsági főmunkatárs
 Dr. Mayer Alexa bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter
 Magyar Levente államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
 Ágh Péter államtitkár (Építési és Közlekedési Minisztérium)

Megjelentek

Novák Előd (Mi Hazánk)
 Dr. Bói Loránd helyettes államtitkár (Építési és Közlekedési Minisztérium)
 Illés Boglárka államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
 Balajthy Henrietta helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
 Dr. Budai Gyula miniszteri biztos (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(A bizottság 10 óra 08 perctől 11 óra 25 percig zárt ülésen tanácskozott, melyről külön jegyzőkönyv készült)

Szünet: 11. 25 - 11.27

A nyílt ülés kezdetének időpontja: 11 óra 27 perc)

Az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás III. mellékletének felváltásáról [2021/2042] szóló, az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti, a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottság 2/2021 határozatának kihirdetéséről szóló T/1612. számú törvényjavaslat

(A HHSZ 102. § (6) bekezdése szerinti döntés és lehetőség szerint a részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat, aztán ezt követően egy rövid technikai szünetet fogunk tudni tartani, mert 12.15-kor érkezik a miniszter úr. Tehát a második napirendi pontot tárgyaljuk most nyilvános ülés keretében.

Az Európai Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti közös légtér létrehozásáról szóló megállapodás harmadik mellékletének a felváltásáról szóló, az Unió és tagállamai, valamint a Moldovai Köztársaság közötti közös légtér létrehozásáról szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottság határozatának kihirdetéséről.

Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Ágh Péter államtitkár urat, és köszöntöm dr. Bói Loránd helyettes államtitkár urat, aki a közlekedésstratégiaért felelős. A miniszteri feladatkörben történt változás miatt a törvényjavaslat tekintetében az előterjesztő feladatait 2022. november 22. óta az építési és közlekedési miniszter látja el a technológiai és ipari miniszter helyett.

Határozathozatalok

Tisztelt Bizottság! Döntenünk kell a részletes vita lefolytatásáról. A T/1612. számú nemzetközi törvényjavaslat esetében módosító javaslat megfogalmazása vált szükségessé. A házszabály 102. § (6) bekezdése alapján ezért elsőként a részletes vita lefolytatására vonatkozó szándékunkról kell nyilatkoznunk.

Elnöki jogkörben a részletes vita lefolytatására teszek javaslatot. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)*

Amennyiben nem, fölteszem szavazásra. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen. Tehát részletes vitát is folytatunk.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, amely a törvényjavaslatnak a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok szerinti vizsgálatából áll. Kérdezni szeretném az előterjesztőt, hogy államtitkár úr mit gondol, álláspontjuk szerint megfelel-e ezeknek a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésben foglalt követelményeknek az előterjesztés? Parancsoljon, államtitkár úr!

ÁGH PÉTER államtitkár (Építésügyi és Közlekedési Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Természetesen megfelel az előterjesztés a házszabályi kritériumoknak.

ELNÖK: Érdeklődnék, hogy kíván-e esetleg valamit még ehhez hozzátenni, amit ezen túlmenően fontosnak gondol. (*Ágh Péter: Köszönöm, nem.*) Amennyiben nem, kérdezem képviselőtársaimat, ők kívánnak-e valamit kérdezni, hozzátenni. (*Senki sem jelentkezik.*)

Amennyiben ilyen sincs, akkor föl is teszem szavazásra. Ki támogatja a megfelelést? (*Szavazás.*) Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Megnyitom a második vitaszakaszt. Képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra. Felhívom azonban a figyelmet, hogy a bizottság kormánypárti tagjai javaslatot tettek saját módosítási szándék megfogalmazására. A módosító javaslat tervezetét a bizottság tagjai megkapták, és most is kiosztottuk.

Tájékoztatom önöket arról, hogy a módosító javaslat tervezete egy módosító pontból áll, és a cím alatti zárójeles szövegrészt érinti. Elsőként kérdezem államtitkár urat, mi az álláspontja.

ÁGH PÉTER államtitkár (Építési és Közlekedési Minisztérium): Támogatjuk a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim? (*Senki sem jelentkezik.*) Nincs hozzászólás. Fölteszem szavazásra. Ki támogatja a módosítójavaslat-tervezetet? (*Szavazás.*) Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Most akkor, mivel elfogadtuk, a részletes vita lezárásáról kell döntenünk. Ki támogatja ezt? (*Szavazás.*) Ez is egyhangú.

Végül kérdezem, hogy elfogadja-e, és benyújtja-e a részletes vitáról szóló bizottsági jelentést a bizottság. (*Szavazás.*) Ez is egyhangú. Köszönöm szépen.

Államtitkár úrnak az első megjelenése a bizottságunkban sikeres volt. Köszönjük szépen, hogy itt van közöttünk. (*Derűtség.*) Helyettes államtitkár úrnak is köszönjük szépen, hogy megjelent. További jó munkát kívánunk önöknek a nap folyamán!

12 óra 15 perckor Szijjártó miniszter úr meghallgatásával folytatjuk, tisztelt bizottság, a munkánkat. Addig rövid technikai szünetet tartunk. Köszönöm szépen.

(Szünet: 11.32 - 12.15)

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Nagy tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a vendégeket, és nagy tisztelettel köszöntöm Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter urat az éves meghallgatásának a keretei között. Ez olyan, mint egy érettségi minden évben (*Derűtség.*), nagyon szépen köszönjük, hogy lehetőséget ad rá a miniszter úr. Köszöntöm Illés Boglárka államtitkár asszonyt, Balajthy Henrietta helyettes államtitkár, politikai igazgató asszonyt, és köszöntöm a háttérben elhelyezkedő Budai Gyula képviselőtársunkat, miniszteri biztos urat is.

Szeretném jelezni, hogy a bizottság távol maradó kormánypárti tagjai, valamint Vadai Ágnes képviselő asszony kiküldetésen vesznek részt, ezért nem lehetnek jelen a mai ülésen, továbbá Gurmai Zita képviselő asszony is bejelentette távolmaradását. Balla alelnök úr, Bartos Mónika, Vadai Ágnes az IPU genfi közgyűlésén vesz részt, Tilki Attila a házelnöki látogatás keretében van Törökországban, Csöbör Katalin képviselőtársunk pedig Szlovéniában. Ne vegyék tiszteletlenségnek a távolmaradásukat a jelenlévők!

Tisztelt Bizottság! Arra a hagyományra szeretnék hivatkozni, hogy először meghallgatjuk miniszter urat, ezt követően képviselői kérdések, hozzászólások összegyűjtése történik meg, ezt követően pedig megadjuk újra a szót miniszter úrnak viszonválaszra. Miniszter úr, megadom a szót.

Szijjártó Péter tájékoztatója

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönjük szépen a lehetőséget, hogy a mai napon újra az érettségünkről tanúbizonyságot tehetünk. Természetesen, ha valaki, akkor mi nem sértődünk meg azon, hogy ha valaki külföldi program miatt nem áll rendelkezésre. Üdvözljük, és egyben köszönjük is, hogy a parlamenti képviselők, a Külügyi Bizottság és annak tagjai a parlamenti diplomácia eszközeivel élve hozzájárulnak Magyarország külkapcsolatainak fejlesztéséhez és színesítéséhez.

Az elnök úrral való konzultáció alapján én magam is minden külföldi utamra igyekszem parlamenti képviselőtársat is elhívni annak érdekében, hogy a külpolitikával foglalkozó képviselőink képben lehessenek a külpolitika aktualitásai vonatkozásában.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Azt hiszem, nem árulok el újdonságot azzal, és megdöbbenést sem okozok, ha azt mondom, hogy most már jó néhány éve egy olyan időszakban élünk, amelyet nemcsak utólag, hanem így a jelenben is a veszélyek korának lehet nevezni, joggal. Azt gondolom, hogy egy ilyen időszakban a külpolitikának is megváltozik mind a cél-, mind az eszközrendszere. Békés, nyugodt, kiszámítható időszakokban a külpolitikának egészen más a funkciója, mint válságról válságra bukácsoló korszakban, amikor is a veszélyek határozzák meg a nemzetközi életet.

Ebben a helyzetben három célja van a magyar külpolitikának, amit a béke, a nemzeti szuverenitás és a gazdasági semlegesség kifejezésekkel tudok a legrövidebben leírni önöknek. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a magyar külpolitikának minden olyan kezdeményezést támogatnia kell, amely elősegíti a békét, minden olyan eszközt be kell vetnie, amivel megvédjük a nemzeti szuverenitásunkat, és mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy elősegítsük és fenntartsuk gazdasági semlegességünket.

Lassan ezer éve, szerencsére nem, de lassan ezer napja élünk a háború szomszédságában. Ezer nap alatt a következményekkel világosan szembesülhettünk. Magyarország több, mint 1,4 millió menekültet fogadott be ezalatt az időszak alatt. Ma is több száz olyan iskola és óvoda működik az országban, ahová a menekült családok gyermekei járnak. Gyakorlatilag ezer napja fizeti az ország egy olyan háborúnak az árát, amihez semmi közünk nincsen, ami nem a mi háborúnk, és aminek a kitörésében semmifajta felelősségünk nem sorolható fel.

Én azt hiszem, hogy ezer nap után most már lassan az európai politikai elitnek is el kellene jutnia oda, hogy a kérdés nem az, hogy mit gondolunk a háborúról, mert ezt mindenki pontosan tudja, hanem a kérdés az, hogy hogyan lesz béke. Még pontosabban a kérdést úgy kéne feltenni, hogy melyik az az út, amelyik a leggyorsabban elvezet a békéhez, és ha ezt megtaláljuk, akkor ezt kell választani, mert minél később lesz béke, annál több ember hal meg, annál nagyobb lesz a pusztítás, annál több család szakad szét Ukrajnában.

Azt hiszem, mondhatjuk, hogy mi, magyarok nem akarunk több pusztítást, nem akarunk több halottat, nem akarjuk látni a családokat szétszakadni, főleg úgy, hogy ebben a szenvedésben a kárpátaljai magyar nemzettestvéreink is érintettek. Ha az ember a kárpátaljai temetőkhöz elmegy, akkor láthatja magyar fiatalok sírjait. Ha különböző ilyen megosztó, vagy hogy hívják ezeket, platformokra felmegy, akkor látja az erőszakos sorozások mikéntjét. Azt hiszem, hogy nincsen olyan jóérzésű ember, aki ne akarna ennek véget vetni.

Nekem az a tapasztalatom, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, az európai politikában, hogy abban teljes mértékben egyetértés van, hogy nagy a baj.

Nagy a baj, és könnyen lehet még nagyobb. És ennek alapvetően három színtere van: az egyik maga a csatatér, ahol talán újra mondhatjuk azt, hogy minden eddiginél nagyobb intenzitású harcok kezdődtek meg, egyre több fegyver kerül bevetésre, egyre nagyobb a pusztítás és egyre több a halott, egyre nagyobb területek, egyre hosszabb frontvonalak érintettek a háborúban.

A második az, hogy közeledik a tél, és látván az ukrán energiarendszerben előállt károkat, nem világos, hogy egy kemény tél átvészélése miként tud megtörténni, vagy meg tud-e történni egyáltalán Ukrajnában. A harmadik pedig az, hogy a szankciók jól láthatóan nem működnek.

A hétfői napon Luxemburgban nagyon hosszan hallgattuk az Európai Uniónak a szankciós megbízottját - van ilyen is -, aki hosszú percekben keresztül sorolta, hogy hogyan nem működnek a szankciók, hogy ki hogyan kerüli meg a szankciókat. Tehát egyrészt a csatatéren egyre intenzívebbek a harcok, jön a kemény tél, a szankciók nem működnek. Én azt gondolom, hogy itt le kéne vonni a megfelelő következtetéseket.

És jól látszik, hogy amíg abban egyetértés van, hogy nagy a baj, addig abban abszolút nincsen egyetértés, hogy mi következik mindebből. Mert kétfajta megközelítés létezik akkor, amikor a következtetéseket vonjunk le, és a két megközelítés között két különbség van: van egy tartalmi meg egy formai különbség. A tartalmi különbség az, hogy a háborúpárti megközelítés szerint még több fegyvert kell szállítani; még több szankciót kell kivetni; a fegyverek hosszú hatótávolságú bevetését engedélyezni kell; az orosz energiahordozókat még inkább háttérbe kell szorítani Európában. A békepárti oldal Európában, élén velünk, globálisan egy többség részeként, a tűzszünet és a béketárgyalások megkezdése mellett érvelünk, ez a tartalmi különbség.

De van egy fontos formai különbség is a két megközelítés között: és a formai különbség az, hogy az egyik megközelítést, amelyiket először említettem, és a még több fegyverszállítás mellett érvel, 1000 napja - 1000 napja! - próbálják végrehajtani, és 1000 napja vallanak vele kudarcot. És azt hiszem, hogy itt lenne az ideje annak, hogy a másik megközelítésnek is adjunk egy esélyt. A háborúpárti megközelítés eddig nem működött. Hát, nézzük meg, hogy a békepárti megközelítés hogyan működne!

Én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy a még nagyobb bajt vagy a visszafordíthatatlan tragédiát elkerüljük, ahhoz nekünk, magyaroknak is mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a korábban közösen felrajzolt, mára elhalványult, elhalványított, részben már el is tüntetett vörös vonalak átlépése ne történhessen meg. Ilyen vörös vonal például az, ha az Észak-atlanti Szövetség és Oroszország között közvetlen konfrontáció jön létre, és láthatóan vannak erre törekvések. Nyilvánvalóan egy ilyen közvetlen konfrontáció a harmadik világháború kirobbanását jelentené.

Magyarország az ENSZ Közgyűlése előtt kezdeményezte egy olyan csoport létrehozását, amely a „Béke barátai” nevet viseli. Ez a csoport létre fog jönni. Az erre vonatkozó utasítást bizonyos országok New York-i képviseletei meg is kapták. Ezzel csak azt szeretném mondani, hogy amíg itt, az európai transzatlanti buborékban sikeresek azok a törekvések, sajnos, amelyek arra irányulnak, hogy azt láttassák, hogy a háborúpárti megközelítés van többségben, az globálisan nem igaz. Tehát az európai és a transzatlanti buborékon kívül a békepártiak vannak többségben, és mi, magyarok ennek a többségnek vagyunk a tagjai. Egészen egyszerűen a világ többi részén nem értik, hogy az hogy fordulhat elő, hogy az elmúlt években, évtizedekben, amikor fegyveres konfliktus volt Európán kívül, akkor az európai kioktatás arra épült, hogy hagyják abba a háborút, oldják meg diplomáciai úton, fejezzék be a fegyveres konfliktust, és üljenek le a tárgyalóasztal köré. *(Novák Előd megérkezik a bizottság ülésére.)*

Aki most ezt mondja Európában, azt azonnal megbélyegzik. És akkor, az európai viták intellektuális színvonalát jól jellemző módon, nagyjából az ezt az álláspontot képviselő választhat aközött, hogy Putyin bábjának, az oroszok kémjének vagy a Kreml propagandistájának hívják. Tehát ehhez gratulálni lehet, ez rendkívül magas szintű vitakultúra, de ma nagyjából itt tartunk. Ennyit a háború vagy béke kérdéséről.

Szeretnék néhány mondatot mondani a második célkitűzésről is, a nemzeti szuverenitás megvédéséről. Ugye, az biztos, hogy az instabil nemzetközi helyzetek, mint amilyen a jelenlegi is - egy rendkívül instabil nemzetközi helyzet -, a melegágya annak, hogy egyesek kísérleteket hajtsanak végre a nemzeti szuverenitás korlátozására a világ számos pontján, és ide beleesik Magyarország is. Nem mondom, hogy kizárólag Magyarországon detektálhatóak ilyen törekvések a nemzeti szuverenitás korlátozására, a világ sok pontján ez valószínűleg így van, de Magyarországon mindenképpen. És látszik, hogy külső és belső szereplők - különböző dinamikában - ebben részt vállalnak.

Ugye, a múlt héten mindannyian figyelhettük a strasbourgi európai parlamenti vitát, ahol minden eddiginél nyíltabban, minden eddiginél szégyentelenebbül hangzott el az a külföldről érkező célkitűzés, amely egyértelműen megfogalmazta azt a kívánságot, hogy Magyarországon ki legyen kormányon, ki kormányozzon és hogyan kormányozzon. Azt gondolom, hogy egy ilyen nyílt beavatkozási kísérlet még az európai politika elmúlt néhány éves történetében is példátlan, és a lehető leghatározottabban vissza kell utasítani. Azt nem a nemzetközi politikai szereplők, nem Manfred Weber, nem Ursula von der Leyen fogja megmondani, hogy Magyarországon ki kormányoz. Vannak érett magyar választópolgárok, akik azt eldöntik; eldöntötték mindig is, és elvárjuk, hogy ezt mindenki tiszteletben is tartsa. Mint ahogy azt is eldöntötték a magyar választópolgárok, hogy az Európai Parlamentben kik képviseljék Magyarországot: mely pártokat képviseljenek, mely pártokat meg ne képviseljenek magyar választók. Itt is egy világos döntés született.

De azt gondolom, hogy a szuverenitás védelme továbbra is nagyon fontos feladata kell hogy legyen a magyar külpolitikának. És itt kell megemlítenem a migráció kérdését is, elnök úr, mert jól láthatóan a nemzeti szuverenitás korlátozására vonatkozó kísérletek sok esetben a migrációs politika területén nyilvánulnak meg, amikor el akarják venni egyes országok, így Magyarország arra vonatkozó jogát is, hogy saját magunk döntsük el, hogy kiket engedünk be ide, meg kiket nem, vagy hogy éppen kikkel vagyunk hajlandóak együtt élni, vagy kikkel nem. Itt világossá kell tenni, én azt gondolom, hogy a nemzetközi jognak érvényt kell szerezni.

A nemzetközi jog a migráció tekintetében világosan beszél. A nemzetközi jog azt mondja, hogy ha valakinek el kell menekülnie az otthonából, akkor ahhoz van joga, hogy a menekülése okának fennállásáig az első - az első! - biztonságos ország területén tartózkodjon, pont.

Nem beszél második, harmadik, ötödik meg tizedik biztonságos ország területén tartózkodás jogáról, hanem az első biztonságos országról. Magyarország itt a legjobb példa, sajnos, ugyanis Ukrajnában háború zajlik, a menekülő ukrainai emberek számára Magyarország az egyik első biztonságos ország. Azért mondom, hogy az egyik, mert több szomszédos országa is van Ukrajnának, amely biztonságos ország. Tehát Magyarország jogilag az első biztonságos országnak számít, ezért is engedték be azt a több mint 1,4 millió menekültet, akik ebbe az irányba indultak.

Na, de akik délről jönnek, azok definíciószerűen nem lehetnek menekültek Magyarországon. Azért nem lehetnek menekültek Magyarországon, mert átjöttek 6-8-10, a jóisten tudja, hány biztonságos országon. Világossá kell tenni, hogy két biztonságos ország között a határsértés nem emberi jogi kérdés, hanem az egy bűncselekmény. Az egy bűncselekmény! Szerbia nem áll háborúban. Szerbia biztonságos ország. A szerb-magyar határ megsértése egy bűncselekmény, ahhoz

senkinek semmi joga nincsen, legyen bármilyen agresszív, frusztrált, bármilyen mértékben akarjon Németországba eljutni, nem lépheti át szabálytalanul Magyarország és Szerbia határát.

Mi ennek érvényt szerzünk. Érvényt szerzünk olyan nehéz körülmények között is, mint amelyet Brüsszelből próbálnak előállítani, például azzal, hogy megbüntetik Magyarországot azért mert megvédi a saját határát, ami szerintem az abszurdumnak lehetne a definíciója.

Végezetül pedig a harmadik szempont, a gazdasági semlegességre szeretnék kitérni. Szeretném elmondani a képviselőtársaimnak, hogy ezt mi nem egy elméleti kérdésként kezeljük, nem egy politikai filozófiai kérdésként, hanem gyakorlatként, merthogy Magyarország gazdasági semlegessége, az történik. Az történik. Mi, magyarok, a gazdasági hidegháború kitörése ellen vagyunk. A gazdasági hidegháború kitörése Magyarország számára káros volna. Mi az összeköttetésekben, a konnektivitásban hiszünk, és azt gondoljuk, hogy az egész emberiségnek az lenne a jobb, ha a következő időszak nem a világ blokkokra szakadásáról vagy blokkokra osztásáról, hanem az összeköttetésekről szólna.

Azt hiszem, hogy mi itt kis országgént, egy szárazföld által körülzárt kis közép-európai, vagy közepes méretű közép-európai országgént a legjobb példáját mutatjuk annak, hogy mekkora növekedési potenciál van abban, ha a kelet-nyugati együttműködés civilizált keretek között tud megvalósulni.

Az a gyakorlatias, praktikus, vagy pragmatikus patrióta külpolitikánk egyik következménye, hogy a keleti és a nyugati gazdaságok, a keleti és nyugati beruházók találkozási pontjává váltunk Magyarországon. Mi vagyunk a világon a három országból az egyik - Németország és Kína a másik kettő egyébként -, ahol a három német prémium autógyártó egyszerre van jelen. Mi vagyunk az egyetlen, ahol a világ tíz legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártójából öt jelen van, köztük három kínai, kettő koreai, és köztük a világ legnagyobbja.

Szeretném világossá tenni, hogy a kettő között elég erőteljes összefüggés van. Egymás miatt is vannak itt, hiszen az ő szoros együttműködésüket bárki nyomon követheti. Magyarországon már megvalósult az is, hogy a német és a kínai gyár gyakorlatilag szomszéd telken épült fel, hogy a beszállítói láncot fizikailag is nullára csökkentsék. Azt gondolom, itt lenne az ideje, ha belátná mindenki, hogy a kontinentális gazdaságok teljesítményét meghatározó vállalatok stratégiái nem lehetnek egyszerűen sikeresek a szabad és akadálymentes világkereskedelmi rendszer működése nélkül.

Azt gondolom, az eddigi időszak azt mutatta, elnök úr, kedves képviselőtársaim, hogy a gazdasági semlegesség erőt adott Magyarországnak, növekedési lehetőséget ad a magyar gazdaságnak, ami pedig el tudja hozni a még több munkahelyet, a magasabb fizetéseket és a jobb életet a magyar embereknek. Ráadásul a gazdasági semlegesség a szuverenitásunk megvédésének is egy kiváló eszköze.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ahogy elnök úr mondta, hogy van itt egy megfelelő gyakorlat, ennek a gyakorlatnak a mentén pedig természetesen örömmel állok a kérdéseik és megjegyzéseik elébe, és a legjobb tudásom szerint igyekszem is majd válaszokat adni. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmüket, köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Kérem képviselőtársaim jelentkezését! *(Jelzésre:)* Brenner Koloman alelnök úr!

Kérdések, hozzászólások

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Szokásunkhoz híven folytatnám én is az érettségi beszélgetésünket azzal, hogy van egy most már néhány éve mindig kettőnk között zajló vita arról, hogy mi a magyar nemzeti érdek. Ilyenkor mindig el szoktam mondani - és ismételtelen le kell szögezmem -, hogy hogyan tudjuk a magyar nemzeti érdeket jobban képviselni, azt mi másképp látjuk. Úgy gondoljuk, hogy az a fajta külpolitikai egyensúlyvesztés, amit a jelenlegi fideszes kormány 14 év alatt fokozatosan végrehajtott, odáig vezetett, hogy nem tudjuk jól képviselni a magyar nemzeti érdeket.

Az olyan jól működő szövetségi rendszereink is, mint például a visegrádi együttműködés, vagy egyéb olyan jó kapcsolati rendszerünk, amely például az Európai Unió tagállamai között, vagy akár a NATO-szövetségeseink között ahhoz vezetett volna, hogy a magyar nemzeti érdeket hatékonyan tudjuk képviselni, ezeket ez a fajta kibillentett külpolitika, mely túlságos közelséget mutat olyan egypárti autoriter országokkal, mint Oroszország, Kína, vagy akár Törökország, oda vezetett, hogy nem tudjuk megfelelő hatékonysággal képviselni a magyar nemzeti érdeket a mi véleményünk szerint.

Ez egybevág az én véleményem szerint az érdek- és az értékelvű külpolitikai egyensúly felbomlásával, miniszter úr. Két példát hadd mondjak, és egy konkrét kérdésem is lenne miniszter úrhoz! Az egyik Hegyi-Karabah ügye, ahol az örmény nemzetiségű lakosság gyakorlatilag egy etnikai tisztogatást volt kénytelen elviselni néhány nap alatt. Ahogy én személyesen is és miniszter úrral jó néhány más fórumon, mindig kiálltunk a nemzeti kisebbségek jogaiért, itt gyakorlatilag azt láttuk, hogy egy rövid távú érdek mentén ezt az értékalapú külpolitikát a jelenlegi fideszes kormány gyakorlatilag negligálta.

Egy konkrét kérdésem is lenne a felvidéki magyarságot illetően. A Külügyi Bizottság tagjaként ott voltam a visegrádi országok külügyi bizottságainak együttes ülésén Pozsonyban, ahol a delegációnk találkozott a felvidéki magyarság képviselőivel is. Akkor még a választások előtt voltunk, és a bizottságunk fideszes kollegái igyekeztek meggyőzni a felvidéki magyarságot Fico előnyeiről. Jelenleg zajlik egy olyan előkészítés, amely a felvidéki magyarság számára szigorítana a nyelvtörvényen. Tisztelettel kérdezem miniszter urat, hogy szándékában áll-e ez ügyben is behívatni a szlovák nagykövetet és tiltakozni, ahogy azt véleményem szerint ennél kisebb súlyú ügyekben más európai uniós tagállam kapcsán megteszi.

A béke- és háborúpárti megosztásra tovább menve, először is szeretném leszögezni, hogy a Jobbik mindig az igazságos béke, a Vatikán által is képviselt igazságos béke pártján állt. Veszélyesnek és a magyar nemzetet megosztónak tartjuk, azonban azt, hogy mindenkit ebbe a két kategóriába sorolunk be. Ha onnan nézzük, a miniszterelnök úr politikai igazgatója akkor pedig „megadáspárti” Orbán Balázs, ha ennyire leegyszerűsítő és a magyar nemzetet megosztó retorikával élünk, miniszter úr. Én azt gondolom, hogy ez veszélyes. Azt gondolom, azt kétségbe vonni, hogy aki a békéhez vezető utat másképp látja, az egyben háborúpártiságot jelent, az nem előremutató.

A szuverenitásra visszatérve azt gondolom - és a Jobbik mindig ezt képviselte -, hogy se gazdag, se szegény migráns ne érkezzen hazánkba. Itt azt kell látnunk, hogy az akkumulátorgyártáshoz is kapcsolódó gazdaságpolitikai kérdések miatt már több mint 120 ezer ázsiai migráns munkás dolgozik jelenleg hazánkban. Ez a tendencia nő. Ez ellen mi tiltakozunk, és azt gondoljuk, hogy itt ez egy veszélyes tendencia. Ezek az ázsiai migráns munkások elveszik a magyarok munkáját, letörik a magyarok bérét, és itt fognak maradni, miniszter úr, ugyanúgy, ahogy a török vendégmunkások

Németországban ott maradtak, és meg fogják bontani hazánk kulturális egységét. Tehát azt gondolom, a német autógyártókra is kitérve, én értem azt, hogy ők is érdekeltek az akkumulátorgyártásban.

Azt is tisztelettel jelezném, hogy a német autógyártók is erősen gondolkoznak, mert látják, hogy nem nagyon mozog az elektromos autók piaca. Friss adat, hogy egy év alatt 24 százalékkal esett vissza az akkumulátorgyártás, tehát az a fajta gazdaságpolitika, ami kizárólag az akkumulátorgyártásra helyezte a hangsúlyt, a mi véleményünk szerint ez is veszélyes, és ráadásul egy ázsiai bevándorlótömeget indukál hazánkban, ami ellen mi tiltakozunk.

És egy utolsó kérdés még, elnök úr engedelmével: az, hogy az Amerikai Egyesült Államokban Trump elnök úr lép ismét hivatalba vagy Harris asszony, az Kína szempontjából irreleváns, mert az Amerikai Egyesült Államok Kína-politikája gyakorlatilag koherens ebben az ügyben, és azt gondolom, hogy a jelenlegi fideszes kormány túlságosan Kína-közelit politikája ráadásul szuverenitásbeli kérdéseket is felvet. Itt is utalnék a kínai rendőrök ügyére, és így tovább. Tehát azt gondolom, hogy itt egy sokkal kiegyensúlyozottabb álláspontra lenne szükség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Juhász Hajnalka alelnök asszony!

DR. JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és tisztelettel köszöntjük a miniszter urat és államtitkár asszonyokat. Most már elmondhatjuk azt, hogy ha hazánk tölti be az Európai Unió soros elnökségét, akkor vagy bővült, vagy bővülni fog az Európai Unió, hiszen 2011-ben Magyarország volt az, aki Horvátország esetében a csatlakozási tárgyalásokhoz kapcsolódó fejezetet lezárta, és most büszkéik lehetünk arra, hogy Albánia lehet az a következő ország, amelyekkel a nyugat-balkáni bővítésnek egy újabb sikerét könyvelhetjük el.

Meggyőződésünk az, hogy akkor működőképes a nyugat-balkáni bővítés, ha ez érdem- és teljesítményalapú, és ezzel kapcsolatban kérdezném miniszter urat, hogy Albánia vonatkozásában milyen reményeink lehetnek. Ez azért is különösen fontos, mert a nyugat-balkáni bővítés az egyik elnökségi prioritásunk, és ahogy eddig is, a jövőben is ennek a zászlóshajói leszünk. Nemcsak gazdasági, nemcsak biztonságpolitikai szempontból kiemelten fontos ez a siker, mert ezt most kimondhatjuk, hogy siker, hanem olyan tekintetben is, hogy az Európai Unió integrációja sikeres nyugat-balkáni bővítés nélkül nem lehetséges. Úgyhogy miniszter urat Albánia vonatkozásában kérdezném. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tompos Márton képviselő úr.

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF (Momentum): Köszönöm, elnök úr. Miniszter Úr! Az önök kormánya többször hangot adott annak, hogy Donald Trump újráztatásában bíznak. Ehhez képest, amikor republikánus szenátorok látogattak Magyarországra, többek közt a védelmi bizottságuk vezetője, akkor önök a KKM egyik helyettes államtitkárát bocsátották a delegáció rendelkezésére.

Hogy ezt kicsit megfűszerezzük, Mitch McConnell, a szenátus republikánus frakcióvezetője úgy fogalmazott, hogy Magyarország vezetői nemcsak a háttérben, hanem nyilvánosan is Moszkvához, Pekinghez és Teheránhoz dörgölődnek. Na, most, ha ilyen a republikánus hozzáállás, és önök mégis Trump mellett teszik le a garast, akkor hadd kérdezzem meg, hogy mire számítanak, mi a terv itt az amerikai relációban.

A második dolog, hogy ön néhány nappal ezelőtt az orosz állami hírügynökségnek, a RIA Novosztynak adott egy interjút, ami azóta nagy port kavart. Ha jól emlékszem - majd kijavít, ha nem pontosan így fogalmazott -: beszélni kellett

volna, le kellett volna ülni, és ön jól emlékszik azokra az időkre. Az ön szóvivője szerint kiforgatták a szavait, nem az hangzott el. Most a kérdésem az az, hogy pontosan mi volt a kérdés, tehát mire mondta azt, hogy beszélni kellett volna arról. Illetve, ha ön szerint az orosz állami hírügynökség kiforgatta az ön szavait, akkor be tervezi-e hívni az orosz nagykövetet. Kisebbért is megtette már a nagykövet behívását; nem az orosz, azt nem szokása.

A harmadik a varsói biztonsági konferenciára vonatkozik. Én néhány héttel ezelőtt vettem részt ezen a konferencián. Gyanítom, hogy nem kell önnek bemutatni, ezért a teremben lévőknek hadd mondjam el, hogy ez egy elég magas rangú biztonsági konferencia itt, Közép-Európában, államfőkkel, kormányfőkkel. Ott volt a fél lengyel, a fél svéd kormány, de szerte Európából, ha jól tudom, 90 országból jöttek, egyébként szerte a világból. Én voltam ott az egyetlen magyar politikus. *(Nacsa Lőrinc: Köszönjük szépen!)* Nagyon szívesen. Az lenne a kérdésem, miniszter úr, hogy nem lettünk meghívva erre - mert az nagyon kínos -, vagy meg lett hívva erre a magyar kormány, csak nem ment el? Mert az talán még kínosabb.

És ha már Varsónál tartunk, én nagyon örülnék, ha kommentálná azt a sajtóértesülést, hogy a TV2 tulajdonosa ajánlatot tett a lengyel TVN-csatorna megvásárlására. Ezt nem értékeli-e befolyásolásnak?

Az utolsó két kérdésem pedig az, hogy mit gondol Orbán Balázs kijelentéséről? Ön védené-e fegyverrel a hazát?

És legvégül egy nagyon friss hír: mit gondol arról, hogy 35 évvel a rendszerváltás után újra vannak politikai elitéltek? Fekete-Győr Andrást ma elítélte a Fővárosi Ítéltábla.

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Önök a vendégmunkásokra, a legalizált migrációra támaszkodnak a katasztrofális demográfiai helyzetben, a demográfiai vészhelyzetben, amit már inkább ki kellett volna hirdetni bármilyen más kamu vészhelyzet helyett.

Apropó! Pfizer von der Leyen elszámoltatását támogatják végre? Mert korábban a megválasztását köszönhette önöknek, csak az önök szavazatain múlt. Most már azt nem támogatták, de az elszámoltatására, ha csak a korrupciós vakcinabeszerezésekre gondolunk, indokolt volna végre sort keríteni. Vagy, mivel úgy gondolják, hogy közvetve önöknek is felelősségük van ebben, akárcsak a megválasztásán keresztül is, és a Covid-diktatúra kiszolgálásán keresztül egyébként is, gondolhatunk az itt felhalmozott lélegeztetőgépekre is, és a más hangárokból vagy másutt tárolt használhatatlan beszerzésekre, nos, ezekről nem nagyon hallunk. Örülnék, ha most beszélne akár a felelősségről is ezzel kapcsolatban!

Akkumulátorgyarmat helyett inkább agrárnagyhatalom kellene hogy legyünk, és örültem volna, ha egy kicsit a külgazdaságban is látunk ezzel kapcsolatban fordulatot, de mennek tovább a szakadék felé. Ezzel szemben a HUNGULF Expó keretében a Mi Hazánk Mozgalom köti össze a magyar termelőket az Öböl-menti térség vállalkozóival, akik november 9-én érkeznek hazánkba, a Hungexpo-központba, az általunk szervezett rendezvényre, hogy megcsodálják a magyar termékeket, és új, mindkét fél számára kedvező üzleteket kössenek. Eközben önök az arab térséggel teljesen ellehetetlenítik a kapcsolatukat a szélsőséges, egyoldalúan Izrael-barát politikájuk miatt, viszont legalább a szavak szintjén a békét támogatják Ukrajna esetében - inkább csak a szavak szintjén -, viszont már szavak szintjén sem támogatják ezt Izrael esetében. A kormány által előszeretettel dollárbaloldálnak nevezett, kétségkívül amerikai pénzből

támogatott baloldal hazaárulásait már unalomig ismerjük, de miért képvisel idegen érdeket például Izrael kapcsán a szélsőjobboldal is, tehát a magyar kormány?

A Mi Hazánk Mozgalom a terrorizmus minden formáját elutasítja, tehát mélyen elítéljük a fegyvertelen civilek lemészárlását, és ilyen sajnós a hosszú évtizedek óta tartó izraeli-palesztin konfliktus során mindkét fél részéről láttunk. Izrael és Palesztina esetében az ENSZ által is szorgalmazott kétállami megoldást támogatjuk, szemben a magyar kormány álláspontjával is.

A Gázai-övezetben az izraeli áldozatokhoz képest már most 38-szor annyi palesztin halálos áldozat van, 43 ezer, csak a megölt gyermekek száma több mint 17 ezer már. Tömeges gyermekgyilkosság önvédelemből, vagy hogyan tudják ezt támogatni? Mert ezt támogatja a kormány.

És ön egyedülként nem támogatta az izraeli telepesek terrorista szankciós listára helyezését, az unió Külügyi Tanács-ülésén megvétózta a döntést. Sajnos Magyarország képviselőjében az oroszok elleni szankciókat nem vétózták. Ukrajna 50 milliárd eurós támogatását sem vétózták, a NATO- és EU-felvételét sem fogják. Az előbb említett 50 milliárd eurós támogatáskor Orbán Viktornak már az a gyalázatos kávézgatós távolmaradása sem volt, egyre nyíltabban támogatják Ukrajnát, és ilyen értelemben sajnós a béke helyett inkább a háborút.

Izrael érdekében viszont vétózott a magyar kormány, Palesztina területén tehát már szavak szintjén sem támogatja a békét a kormányunk. Sőt, Libanon esetében, egy legitim állam megtámadása esetében sem látjuk ezt. Szeretnék választ kapni arra is, hogy hol vannak azok a magyar békefenntartók? Vagy most már talán csak megfigyelői szintre vannak degradálva? Vagy Izraelt már az is zavarja, és most már hazahozták őket? Mert egyébként, amikor korábban szorgalmaztam ezt, hosszú időn keresztül, hogy a magyar honvédeknek nincs keresnivalójuk Izrael határán, akkor nem voltak hajlandók azt a lövészalakulatot hazahozni. Most hol vannak ők?

Óvóhelyeken bujkálnak a békefenntartók? Azt gondolom, ideje volna végre valóban semlegességet képviselnünk ebben a kérdésben is. E tekintetben gyalázatos az, hogy Magyarország történelme folyamán most már példátlan és elfogadhatatlan módon egy terrorakció részese is lett egy Moszad fedő- vagy partnercég által, amely ügyben hiába tettem feljelentést a botrány kipattanása napján, amikor a helyszíni szemle során azt láttam, hogy a TEK nem tart házkutatást, nyomozás sem indult, elfogatóparancsot sem adtak ki a cég vezetője ellen, ellenben azt láthattuk, hogy nyomozni olyannyira nem hajlandók, hogy azóta sem.

Tehát eltelt több hét a feljelentésem óta. Tologetják az aktát, feljelentéskiegészítést rendeltek el, de még csak nyomozni sem hajlandók, miközben azt viszont már az első nap kinyilatkozták, hogy ezek a személyi hívók soha nem jártak Magyarországon. Persze ugyanezt mondja Bulgária, és mindenki mossa kezeit. Tehát ezt már az első nap tudják, de nyomozni, azt nem hajlandók, mert egy Moszad-cég esetében még nyomozni sem szabad.

Hát, hol van itt a magyarság önrendelkezése, a magyar függetlenség? Ez milyen külgazdasági kapcsolati problémákat, veszélyeket jelent? Ezzel zárnám, és utalnék vissza azzal, amivel kezdtem, hogy önök elhanyagolják az arab térségben rejlő gazdasági együttműködési potenciált.

Amit most mi megszervezünk a HUNGULF keretében, azt normális esetben a kormánynak kellene. Rendkívüli módon ellehetetleníti a nemzetközi kapcsolatokat. A jövőben már mondjuk mézet se merjenek rendelni Magyarországtól, mert az is mérgezett lesz, amit esetleges arab országokból rendelnek? Tehát ha nem érzik, hogy egy ilyen terrorakcióban való magyarországi cég részvétele és a nyomozás - hivatalosan még a megtagadásáig nem jutottunk el - halogatása is milyen következményekkel jár, hogy egyértelműen nem lép fel Magyarország Izrael állami

szintre emelt terrorjával szemben, lássuk be, hogy az nagyon komoly külgazdasági kapcsolati rontásokat is jelent Magyarországra nézve, nagyon komoly károkat jelent Magyarországra nézve. Én már csak ezért is kérem, nemcsak a béke elvi támogatása alapján, hanem külgazdasági érdekeink alapján is, hogy Izrael egyoldalú támogatásával hagyjanak fel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Miniszter úr, a Külügyi Bizottságban a Külügyi Bizottság tagjai általában - kis kivétellel - a magyar külpolitikáról, a magyar nemzeti érdekről szoktak kérdezni és véleményt formálni. Tompos képviselő úr kérdései - az utolsótól, a Momentum bűnöző, elítélt politikusaitól eltekintve -, a többi kérdése a nyugati liberális mainstream sajtó kritikátlan átvétele és ugyanazoknak a kérdéseknek az ismételése, amelyeket ők unos-untalan olvasnak és hangoztatnak, úgyhogy ezt így is érdemes helyén kezelni.

Miniszter úr, az lenne az első kérdésem, hogy fordulópontként értékeli-e Scholz kancellár tegnapi beszédét, amelyben azt mondta, hogy kész tárgyalni Putyin elnökkel. Ezer napja tagadják, és mindenkit mindennek elhordanak, aki a békemisszió keretében megpróbál a háborúzó felekkel kapcsolatot, diplomáciai kapcsolatot fenntartani és tárgyalni velük. Lehet-e ez fordulópont, vagy ez csak egy színjátéknak a része?

A következő kérdésem pedig arról szól, hogy a magyar külpolitika, illetve a magyar kormányzati politika, a magyar parlamenti többség politikája általában a magyar nemzeti érdek megvédése és a magyar szuverenitás megvédésére irányul. Ezen dolgozunk. Hogy értékeli miniszter úr azt a kijelentést, amikor egy magyar politikus azt mondja, hogy a kicsi szuverenitásunkról le kellene mondanunk bizonyos dolgokért cserébe? Hogy lehet ezt értékelni, miniszter úr?

Mindketten tudjuk, hogy úgy szokott ez történni, hogy először egy kicsi, aztán egy kicsit nagyobb, aztán a legnagyobb szuverenitásunkról mondunk le. Mindig így volt a történelemben. Most pedig a magyar liberális oldal úgy gondolja, hogy az lenne a megoldás, hogy ha először egy kicsi szuverenitásunkról lemondanánk.

Én is szeretném kérdezni az amerikai elnökválasztásról, annak tétjéről.

Az utolsó kérdésem pedig a georgiai közelgő választásokról szólnának. Ha már a szuverenitást idehoztuk, miniszter úr hogyan értékeli a kaukázusi fejleményeket, az erős jeleket és gyanút a külföldi beavatkozásra? Mit gondol, miniszter úr, a Kaukázus forrongó térségének a békéjét mi hozhatja el? Mi az ott lévő országokkal kiváló kapcsolatot ápolunk, nagyon sok mindenben segítünk nekik. Energetikai projektünk is van, a Fekete-tengeren átívelő energetikai projekt. Ezek mind-mind Magyarország energiabiztonságát, biztonságát és szuverenitását is szolgálják. Hogy látja a kaukázusi térség jövőjét? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Néhány megjegyzést tennék én is. Először is köszönöm a minisztériumnak, illetőleg a miniszter úrnak a folyamatos jelenlétet a Külügyi Bizottság ülésein, a párbeszédet, az együttműködést. Köszönjük a kormánynak ezt a rugalmas hozzáállását. Köszöntöm az önök mögött lévő sorokban ülő új parlamenti főosztályvezetőt. Sok sikert kívánunk az új parlamenti főosztályvezető munkájához!

Néhány viszonylat. Izrael: én is úgy látom, hogy egy kulcsfontosságú új elemmel gyarapodott a legutóbbi meghallgatás óta a világpolitika, nevezetesen elszabadult a pokol a Közel-Keleten. Az a fajta brutális támadás, amit elszenvedett Izrael egy évvel ezelőtt, október 7-én, valóban a holokauszt emlékét idézi fel. Szeretném üdvözölni azt

a világos, egyértelmű kiállást, amit ebben a helyzetben a magyar kormány Izrael mellett tett.

Ugyanakkor amit az előttem szólók már érintettek, hogyan látja az Izrael-Irán közötti feszültség növekedésével a közel-keleti eszkaláció veszélyét? Hogyan látja megelőzhetőnek ezt az eszkalációt? Rendkívüli mértékben aggasztó, amit az elmúlt napokban tapasztalunk. Ennyit Izraelről.

Az a viszonylat, amit valóban nem hagyhatunk most a beszélgetésünkben figyelmen kívül, az Egyesült Államok elnökválasztása. Van egy eléggé világos, egyértelmű vonalvezetés. Persze vannak liberális-republikánus képviselők is, de ha a republikánusok véleményére vagyunk kíváncsiak, akkor nem Mitch McConnellt kell idéznünk vagy megkeresnünk, hanem azt gondolom, Donald Trump véleményére kell összpontosítanunk, hiszen ő az elnökválasztás esélyese mind a mai napig.

A kérdésem arra vonatkozna, hogy mi van, ha mégsem. Hogyan fog alakulni a magyar-amerikai kapcsolat? Mi Magyarország alapállása egy esetleges Kamala Harris-győzelem esetén? Milyen következményei lehetnek akár a kétoldalú kapcsolatokban, akár nemzetközi szinten egy demokrata győzelemnek miniszter úr szerint?

A harmadik viszonylat Oroszország. Oroszország több szinten is rendkívüli módon érintett. Azt hiszem, hogy a magyar társadalom egyértelműen támogatja azt a békepolitikát, amit Magyarország folytat. Ennek a támogatásnak természetesen nagyon árnyalt összetevői, elemei is vannak. Egyetértek Brenner Kolomannal abban, hogy a háborúpártiság és a békepártiság egy meglehetősen összetett kérdéskör. Magyarország most támogatja Oroszország zárolt vagyonának Ukrajna támogatására történő fordítását.

Az iránt érdeklődnék, hogy hogy áll ennek a kérdése, miniszter úr. Kulcsfontosságúnak tartom, hogy ez a fajta Ukrajna-támogatás hogyan fogja befolyásolni, és jelenleg hogyan befolyásolja az Európai Unió és Magyarország anyagi mozgásterét. Nyilvánvaló, hogy itt komoly döntéseket hozott az elmúlt időszakban a magyar kormány. Jelent-e valami enyhítést ez a Magyarországra nehezedő anyagi terhekben, hogy támogatjuk az orosz zárolt vagyon Ukrajna támogatására fordítását, illetve milyen feltételekkel támogatja Magyarország ezt?

Ukrajna. Egy áttörés volt, hogy az európai uniós zöld lámpát megadtuk Ukrajnának, és ebben döntő szerepe volt annak a diplomáciai sikernek, amit a Külügyminisztérium elért. A kisebbségi akcióterv elfogadásához szeretnék gratulálni, miniszter úr! Ez nagy siker volt már Szerbia vonatkozásában is, és most Ukrajna vonatkozásában ennek a kisebbségi akciótervnek a megalkotása, kikényszerítése egy nagyon komoly eredmény. Hogyan látja a kétoldalú tárgyalásainkat Ukrajnával? Várható-e, hogy a régóta nyitott kérdésekben valamifajta megállapodás születhet Magyarország és Ukrajna között?

A következő viszonylat: Lengyelországra hadd kérdezzek rá én is! Az európai uniós elnökségben Lengyelország követ bennünket, viszont itt van egy vonatkozás, ami rendkívüli mértékben aggasztó, nevezetesen a lengyel a jogállamiság szemmel láthatóan nincs a legjobb állapotban. Ez, úgy ítélem meg, hogy a kétoldalú kapcsolatainkat is egyre inkább megterheli. Milyen utat-módot lát arra, hogy a jogállamiság tiszteletben tartása érdekében Magyarország segíteni tudja azokat az erőket, akik ennek jelenleg az áldozatai Ukrajnában?

Romániára is szeretnék rákérdezni röviden. Románia, ugye, választások előtt áll, ennek megfelelően meglehetősen kiélezett a romániai helyzet, és ebben a kiélezett romániai helyzetben aggodalommal töltött el bennünket, hogy azt a javaslatot hallhattuk bizonyos politikai erők részéről, nevezetesen nem is kormányzaton kívüli erők, hiszen a titkosszolgálatok részéről hangzott el egy olyan javaslat, hogy katonai bázist kívánnak létesíteni Csíksomlyón. Csíksomlyón katonai bázist kívánnak

létesíteni! Azt gondolom, hogy ez egy olyan felvetés, amivel kapcsolatban Magyarországnak nagyon egyértelmű kell legyen az álláspontja. Csíksomlyó az a szent hely, ahol a Kárpát-medencei magyarság minden évben összegyűlik, és nem gondolom, hogy ennek egy katonai bázis körülményei közepette kellene a jövőben megtörténnie.

És a relációk végére érve egyetlenegy, a külügyi intézményrendszert érintő kérdésemre kérném miniszter urat, hogy válaszoljon. Tudom, hogy a kulturális intézetek nem a Külügyminisztériumhoz tartoznak, de az elmúlt időszakban különféle híreket lehetett hallani a kulturális intézetek bezárásával, karcsúsításával kapcsolatban. És, hát, néha a Külügyminisztériumnál, néha nem a Külügyminisztériumnál vannak a kulturális intézetek. Én azt gondolom, hogy a magyar diplomáciai érdekérvényesítés szempontjából kulcsfontosságú, hogy a szomszédos országokban működő kulturális intézetek fönntarthassák a működésüket. Ennek mind a szomszédságpolitikában, mind a nemzetpolitikában nagyon nagy jelentősége van, hiszen ezeken a csatornákon keresztül tudjuk a szomszédos országok közvéleményét megszólítani. Van-e ezzel kapcsolatban a miniszter úrnak véleménye, adott esetben információja?

Ezek lettek volna az én felvetéseim, illetőleg kérdéseim. Amennyiben nincs több hozzászólás, akkor megadnám a szót miniszter úrnak. Parancsoljon!

Szijjártó Péter válasza

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen az észrevételeiket és a kérdéseiket. Először is, talán azzal kezdeném, hogy Brenner alelnök úrral rendszeresen találkozhatunk itt, a Külügyi Bizottság ülésein. Mindig megvitatjuk azt, hogy mit jelent a nemzeti érdek, azt hogyan kell képviselni. Mindig megállapíthatjuk, hogy teljesen másként látjuk ezt, amit én azért üdvözlök, mert ezért vagyunk nem ugyanabban a táborban. Vagy akkor egy táborban kéne lennünk, vagy egyféleképpen kéne látnunk a dolgokat, de nem látjuk egyféleképpen, és ezt szerintem el kell fogadni.

Nekem például a nemzeti érdek képviseletébe nem fér bele az, hogy valaki az ellen érvel, hogy a magyar emberek életének megvédéséhez szükséges vakcinákat vásároljunk világjárvány alatt. Aztán utána meg kiderül, a nemzetközi sajtó legalábbis kiderültnek véli, hogy nagy nemzetközi, összefogott, bizonyos központokból megrendelt és koordinált kampány zajlott annak érdekében, hogy bizonyos vakcinagyártókat kizárjanak a globális beszerzésekből. Ez nálam például nem fér bele, ezért én együtt tudok élni azzal, alelnök úr, hogy ön másként látja a nemzeti érdek mibenlétét, másként látja a nemzeti érdek képviseletét. Azzal is együtt tudok élni, hogy ön azt mondja, hogy a külpolitikai egyensúly kibillent. Szerintem a külpolitikai egyensúly helyreállt, mert a magyar külpolitika nemcsak egy földrajzi irányt ismer. A magyar külpolitika, amellet, hogy világos helyünk van a nemzetközi szövetséges rendszerekben, az Európai Unió és a NATO büszke és lojális tagjai vagyunk, amellet nem engedjük, hogy hülyének nézzenek minket, és kizárjanak egy olyan kapcsolatrendszer felépítésének lehetőségéből, amely hosszú távon a gazdaság növekedésének lehetőségét tudja biztosítani. És nem engedjük, hogy hülyének nézzenek minket és kizárjanak minket egy olyan kapcsolatépítésből, amelyet azok építenek a leggyorsabban, akik a lehangosabban érvelnek ellene.

Én azt gondolom, hogy nekünk van egy nagyon komoly erőforrásunk. Manapság, ahogy figyelem itt - legalábbis tíz éve, amióta hivatalban vagyok - ezt a világot, ami manapság ritkának, sőt egyedinek számít: ez pedig az őszinteség. Mi azt mondjuk, amit gondolunk, és azt tesszük, amit mondunk - ez egy felszabadító érzés. És azért mondom, hogy felszabadító érzés, mert látom azokat magam körül, akiknek ez a lehetősége nincsen meg. Tartom a kapcsolatot azokkal a kollégákkal, akik EU-s vagy

NATO-tanácsülések előtt jönnek oda, és mondják, hogy: Peter („Pítör”-ként ejti ki.), ugye, ebben az ügyben is vétóztok? Ugye, ezt is megakadályoztátok? Ugye, ebben is keményen fel fogtok lépni? És mondom, hogy: persze, a Peter majd vétózik, keményen fellép, megmondja, de, kedves barátom - és jön a keresztnév -, esetleg, ha tudnál valamiben segíteni! És akkor jön az, hogy: tudod, Peter, ezt nem lehet, mert ott van a politikai instabilitás, a koalíciós partnerek, az NGO, a liberális média és a többi - borzasztó lehet! Mint ahogy az is borzasztó lehet, ha egy országban a politikai vezetők és a mindennapi életet intéző gazdasági vezetők szavai és tettei között, nem akarok klasszikusokat idézni, hogy 360 fokos, de alapvető ellentét van. Borzasztó lehet az is!

Tehát én azt gondolom, hogy Magyarországon a magyar külpolitika semmiképpen sem dogmatikus, tehát hogy most értékekre vagy érdekekre kéne alapulnia, ezt a megközelítést soha nem támogattam. Ez egy patrióta külpolitika, amely kizárólag magyar szempontból hajlandó szemlélni a világot, és soha nem fogjuk elfogadni azt, hogy más nemzetközi szereplők nézőpontját kényszerítsék ránk.

Alelnök úr néhány konkrét kérdésére is szeretnék válaszolni, ha megengedi! Tisztelettel tájékoztatom önt, hogy az elmúlt években 540 millió forintnyi támogatást biztosítottunk örmény családok és menekültek számára, akik a lakóhelyeik elhagyására kényszerülve Örményországba költöztek. Biztosan figyelte azokat az erőfeszítéseimet, amelyek arra irányultak, hogy Örményországgal a kapcsolatukat normalizáljuk. Örömmel mondhatom önnek, hogy ez megtörtént. Az örmény külügyminiszter kollégával rendszeresen konzultálunk különböző helyszíneken. És, még egyszer mondom, több mint félmilliárd forintnyi támogatást biztosítottunk ahhoz, hogy a nehéz helyzetbe került örmény családokat segítsük.

A magyar külpolitika egyik szíve közepe a nemzetpolitika, ez a történelmünkéből adódik. A történelmünk úgy alakult, hogy az ország határai és a nemzet határai nem esnek egybe. Ezért én azt gondolom, hogy a magyar külpolitikának kutya kötelessége a nemzetpolitikát a szíve közepébe helyezni, és a magyar nemzeti közösségek érdekében folyamatosan fellépni.

Szlovákiával, a jelenlegi szlovák kormánnyal van egy kiváló együttműködésünk, amely arra alapul, hogy a világot jelenleg feszítő, rendkívül súlyos problémákat alapvetően azonosan értékeljük, és a szükséges reakciókról is nagyjából hasonlóan gondolkodunk.

Ez megteremti annak a lehetőségét, hogy őszintén beszéljünk egymással a legnehezebb kérdésekről is. A magyar-szlovák viszonyban vannak nehéz kérdések. Ezt soha senki nem tagadta, én magam sem tagadtam. Mindig elmondtam, hogy akkor felelősségteljes döntés megnyitni ezeket a nehéz kérdéseket, hogy ha látjuk azok lezárásának a lehetőségét.

Most felhozta a nyelvtörvény esetleges módosításának a kérdését. Ebben az ügyben szeretném leszögezni a következőket. Nincsen hivatalos kormányzati előterjesztés Szlovákiában a nyelvtörvény módosítására, zajlanak viszont előkészítő munkálatok. Ezért nyilvánvalóan nekünk az a kutya kötelességünk, hogy ezeket a lehető legszorosabban figyelemmel kövessük, és világossá tegyük a szlovák barátaink számára, hogy mi azt várjuk el, hogy visszalépés a kisebbségi jogok tekintetében Szlovákiában ne történjen. Ez egy világos elvárás, világos várakozás. Azt hiszem, hogy ez világos a szlovák partnereink számára is, de nem mulasztunk el alkalmat arra, hogy ezt ne mondjuk el, tisztelt alelnök úr.

A szlovák kormánynak van egy kisebbségi ügyekkel foglalkozó kormánybiztosa, aki egy magyar ember, Horony Ákosnak hívják. A nagykövetünk, Magyarország nagykövete Pozsonyban tegnap is egyeztetett a kormánybiztos úrral az utasításomra, folyamatosan egyeztetünk vele. A Magyar Közösség Pártjával is folyamatosan

egyeztetünk. A kormánybiztos úr is azt erősítette meg, hogy nincsen nemcsak hivatalos kormányzati, de hivatalos minisztériumi előterjesztés sem. Szlovákiában a kulturális minisztérium fogja előterjeszteni a nyelvtörvény, illetve a kisebbségi törvény vagy nyelvtörvény módosítását. Még egyszer mondom, számíthatnak ránk abban, hogy a lehető legvilágosabb beszéddel tesszük egyértelművé az elvárásunkat és a várakozásunkat, hogy sem Szlovákiában, sem bármely más országban a világon, ahol magyarok élnek, nem fogadjuk el a kisebbségi jogok korlátozását, vagy visszalépést azon a területen.

Na, most ami a gazdasági típusú kérdéseit illeti az alelnök úrnak, szeretném önnek elmondani, hogy ma Magyarországon 128 ezer harmadik országból érkezett foglalkoztatott dolgozik, 128 ezer. Ma Magyarországon 71 ezer üres álláshely van, 71 ezer üres álláshely, amit nem sikerül betölteni. Tehát az a mondás, tisztelt alelnök úr, hogy a vendégmunkások elveszik a magyaroktól a munkalehetőséget, tényszerűen nem igaz. Ezt szeretném itt világossá tenni: nem igaz.

Azért sem igaz, mert a kormány álláspontja egyértelmű: a magyarországi munkahelyek a magyar embereknek vannak, magyarországi munkahelyeket magyar embereknek kell betölteni. Tehát magyarországi munkahelyet vendégmunkás csak akkor tölthet be, ha oda nincsen magyar ember.

Azt szeretném önnek mondani, hogy az elmúlt időszakban több olyan helyzet is előállt, hogy ha egy vállalat kapacitásainak bővítésénél nem sikerült volna vendégmunkásokkal feltölteni a magyar emberek által nem feltöltött munkahelyeket, akkor az egész vállalat elköltözött volna Magyarországról, több ezer magyar ember munkahelyét veszélyeztetve. Tehát én azt szeretném kérni, alelnök úr, tudom, hogy ez egy szenzitív téma, képviselő úr is volt kedves ezt említeni, legalább minimálisan próbáljunk a tényekhez ragaszkodni. Huszonharmadik éve vagyok parlamenti képviselő, tehát pontosan tudom, hogy az ilyen felszólítások mennyire eredménytelenek és értelmetlenek is egyúttal, de azért ha megengedik, mégiscsak itt elmondom.

Szeretnék még egy dolgot mondani önöknek. Az a helyzet, hogy ha a foglalkoztatottak számához viszonyítjuk a vendégmunkások számát, akkor Magyarországon ez az arány 2,6 százalék. A vendégmunkások száma az összes dolgozó emberhez képest 2,6 százalék. Szlovákiában ez 3,8 százalék, Lengyelországban 6,4 százalék, Csehországban 17 százalék. Tehát a visegrádi országok között a legalacsonyabb aránya a vendégmunkásoknak Magyarországon van.

Még egyszer szeretném aláhúzni, hogy számomra a legfontosabb kérdés az, hogy csak olyan munkahelyet tölthet be vendégmunkás, amit magyar emberrel nem tudtak betölteni, ezért arra különösen figyelünk, hogy minden olyan magyar vállalat, amely a magyar államtól a beruházásához támogatást kap, csak akkor történhet meg, ha többségében magyar embereket foglalkoztatnak, és minden álláshelyet először magyarokkal akarnak feltölteni.

Szeretnék önnek néhány mondatot mondani az akkumulátorgyártás kapcsán is. Alelnök úrnak abszolút igaza van abban, hogy a kizárólag akkumulátorgyártásra épülő nemzetgazdasági stratégia helytelen, ezért aztán nem is határoztunk el ilyet. Egy dolog viszont biztos: a meghozott politikai döntések alapján, amelyhez a gazdaság, a globális gazdaság is alkalmazkodott, a közúti közlekedés át fog alakulni, és a hagyományos meghajtás helyét át fogja venni az elektromos meghajtás.

Ennek sok oka van, például az is lehet közte, hogy a globális környezetvédelmi célokat nem lehetne elérni a közúti közlekedés elektromos alapokra történő áthelyezése nélkül, egyszerűen azért, mert a világ károsanyag-kibocsátásának, ha jól emlékszem, talán 17 százalékaért a közúti közlekedés felel. Tehát nyilvánvalóan itt ez

egy feladat mindenki számára. Alig kevesebb, mint egyötöde a globális károsanyag-kibocsátásnak a közutakról származik.

Ebből mi fakad? Ebből az fakad, hogy a jövőben az autógyárak elektromos autókat fognak gyártani, amihez elektromos akkumulátor kell. Ha ön minden ilyen nagy átalakulást megnéz, visszakeres a történelemben, az ilyen nagy technológiai átalakulások nem úgy történtek, hogy puff, egyszer csak létrejöttek, aztán jó napot kívánok, hanem így ciklikusan történt meg az átállás. Az elején mindig van egy nagy lendületvétel, utána van egy kis visszaesés, utána pedig jön a tömeges adaptáció. Azt hiszem, hogy így végig lehet követni az összes nagy technológiai átalakulást a világban. Így van ez az elektromos autózásra történő átállással is.

A bevezetőmben is beszéltem arról, hogy a német és a kínai beruházások hogyan inspirálják egymást itt, Magyarországon. Nekem az mindig furcsa, amikor a német külügyminiszter asszonyt hallgatom arról, hogy hogyan kellene izolálni vagy elválasztani egymástól a keleti és a nyugati gazdaságot, az európaiat meg a kínait, és akkor mindig eszemben van, hogy éppen mennyi ideje hívott legutóbb egy nagy német cégvezető amiatt, hogy adjunk támogatást a kínai beszállítójának, hogy jöjjön Magyarországra.

Most a világon a negyedik legnagyobb elektromosakkumulátor-gyártási kapacitással rendelkezik Magyarország. Ha végigmennék azok a beruházások, amelyek jelenleg zajlanak, akkor a másodikok leszünk. Az első hely megcélzását nem tartanám célszerűnek, ott Kína van, és saját magunkat frusztrálni egy eredménytelen célkitűzéssel talán nem lenne helyes.

Ha már Kínánál tartunk, alelnök úr felhozta a szuverenitás kérdését a kínai rendőrök vonatkozásában. Nem hiszem, hogy Horvátország a saját szuverenitásának megkérdőjelezéseként tekintene arra, hogy a nyári szezonban, amikor magyar állampolgárok viszonylag nagy számban látogatják Horvátországot, akkor a horvát rendőrökkel közösen magyar rendőrök is járőröznek ott, ahol a magyar turisták vannak.

Ugyanígy teljesen normálisnak tartom, hogy azokban az időszakokban, amikor a kínai turisták nagy számban vannak jelen Magyarországon, akkor a kínai rendőrök magyar rendőrökkel közösen járőrözésben vesznek részt. Én nem hallottam a horvát állam részéről panaszt. Nem gondolnám, hogy ez bármilyen kockázatot jelentene Magyarországon. Most már abban a helyzetben vagyunk, hogy Közép-Európában a repterek közül a legtöbb járata a budapesti repülőtérnek van kínai nagyvárosokkal. Ha jól emlékszem, heti 13 vagy 14 járat van talán hat vagy hét kínai nagyvárosba. Az ebből fakadó potenciált szerintem mindenki világosan meg tudja ítélni.

Elnök úr, képviselő urak is felhozták az amerikai elnökválasztás kérdését. Ha megengedik, együtt szeretnék erre válaszolni. A helyzet a következő. Először is, mi mindig tiszteletben tartjuk más országok választópolgárainak döntéseit, és mindig azokkal próbálunk együttműködni a lehető legjobban, akiket egy másik országban megválasztottak.

Nem mondhatom, hogy ez a tisztelet mindenhol kölcsönösségre talál, de ez nem kell hogy eltántorítson minket attól, hogy továbbra is tartsuk tiszteletben más országok választópolgárainak döntéseit.

Természetesen itt is azzal az elnökkel, azzal az elnöki adminisztrációval próbáljuk majd a lehető legjobb együttműködést kialakítani, akit az amerikaiak megválasztanak. A kérdés az, hogy a másik oldalról erre vonatkozólag milyen készség lesz? Mert, tisztelt képviselőtársaim, mi a politikát tapasztalati műfajnak tekintjük, és a tapasztalatok egyértelműek: amíg Donald Trump volt az Egyesült Államok elnöke, addig a magyar-amerikai kapcsolatok a valaha volt legjobb formájukban voltak. Amikor meg a demokraták kormányoztak, kormányoznak, akkor meg lehet nézni, hogy

milyen mélyre süllyedtek a politikai kapcsolataink. Ez egy tapasztalati műfaj! Tehát ha a kérdés az, hogy milyen esetben látunk jobb reményt arra, hogy a magyar-amerikai kapcsolatok megint nagyon jók lesznek, akkor nyilvánvalóan a tapasztalataink alapján azt kell hogy mondjam, hogy Donald Trump elnöksége esetén.

Ugyanez vonatkozik a globális biztonság helyzetére is: Trump elnök úr hivatali ideje alatt a globális biztonság sokkal jobb formában volt, mint jelenleg. Ezért, ha ebből a szempontból tesszük fel a kérdést, akkor is az a válasz, hogy azt gondoljuk, hogy Donald Trump megválasztása lenne a legjobb, de nem vagyunk amerikai állampolgárok, tehát bízzuk ezt az amerikaiakra. Mi maximum itt szurkolni tudunk, illetve a saját szempontunkból tudunk reménykedni, amit természetesen meg is teszünk.

A képviselő úr felvetésére, hogy kongresszusi delegációt ki fogad meg ki nem? Hát, önök fogadták a kongresszusi delegációt? Szerintem a törvényhozás a törvényhozással, a kormányzat a kormányzattal tart kapcsolatot, ez így normális. Lehetnek keresztbe nyúló tárgyalások vagy megbeszélések is. Én nem tudom, az amerikai külügyminiszter mikor fogadott utoljára magyar parlamenti képviselőket - majd utána nézek -, de a lényeg az, hogy természetesen felajánlottuk a konzultációk lehetőségét a Külügyminisztérium részéről is; hogy azzal ki kíván élni vagy ki nem, az már nem az én dolgom. Nem tudom, hogy a parlament részéről, a Külügyi Bizottság részéről milyen szintű érintkezés volt a kongresszusi delegációk között, de én azt gondolom, az lett volna a helyes, ha parlamenti szinten történik ebben az esetben a kapcsolattartás.

A varsói biztonsági konferenciára kaptunk meghívót, a kormány egyik államtitkárának címezték meghívót, ő azonban nem tudott részt venni a varsói biztonsági konferencián.

Mint mondtam, 23 éve vagyok parlamenti képviselő, tehát ha egy médium elferdíti, amit mondtam, akkor egy nagyon hosszú sor végére áll be. A következőt tudom mondani önnek: nekem az az álláspontom, hogy a nemzetközi politikában mindig abból volt baj, ha nem volt párbeszéd. Abból mindig baj lett! Volt, hogy baj lett abból is, hogy párbeszéd volt, de ott legalább megvolt az esély, hogy ne legyen baj. De én továbbra is amellet érvelek, hogy sokkal nagyobb esély lenne a békére a nemzetközi térben, ha a világpolitika és a világ gazdaság nagy szereplői méltóztatnának beszélni egymással. Akkor legalább lenne remény arra, hogy találnak valami megoldást, vagy legalább megbeszélnek egymással, hogy ki mit gondol, aztán elválnak úgy, hogy semmiben sem értenek egyet. Ez is egy lehetőség, de az, hogy nem beszélnek egymással a világpolitika legnagyobb szereplői, ez számunkra a legveszélyesebb, a kis- és közepes méretű országokra, főleg egy olyan helyén a világnak, ahol aztán pontosan tudjuk, hogy 40 évet veszítettünk el amiatt, hogy a világ blokkokra szakadt.

Tehát én továbbra is amellet érvelek, hogy a párbeszéd mindig jobb, mint a nem párbeszéd, de ebbe belelátni azt, hogy a párbeszéd végeredményét előre jelezném, az túl van mindenben. Az túl van mindenben!

Abban is igaza van a képviselő úrnak, hogy voltam hat évig szóvivő, de nem Orbán Balázsé, hanem Orbán Viktoré. Tehát, ha megengedi, akkor a politikai igazgató úr mondanivalóját én itt most nem interpretálnám. Megtette ezt ő maga; ha van kérdés, akkor forduljon hozzá.

A TV2 nem kért támogatást tőlünk kifektetés tekintetében, úgyhogy erről nem tudok nyilatkozni.

Fekete képviselő úr politikai pályáját pedig egy ideje nem követem - nem mintha korábban követtem volna, de most pedig pláne nem -, úgyhogy öntől hallok először arról, hogy valamifajta bírósági ügye volt a képviselő úrnak, amit sajnálok.

Képviselő úr volt kedves említeni az Európai Bizottság elnökét. A róla alkotott negatív véleményben lehet, hogy versenyképes vagyok! A következőt tudom önnek mondani: az, hogy az Európai Bizottság elnöke szöveges üzenetben rendezi a vakcinák vásárlását akkor, amikor a világtörténelem egyik legsúlyosabb egészségügyi válsága zajlik, az botrány. Ennél nagyobb botrány csak az, hogy ezt mások nem látják botránynak. Ez olyan, mint az Északi Áramlat felrobbantása. Itt ülünk - nem is tudom, mennyi ideje robbantották fel az európai energiaellátás szempontjából kritikus infrastruktúrát -, és szégyenlősen félrenézünk mindannyian, és úgy teszünk, mintha ez nem történt volna meg. A mai napig egy komolyan vehető nyomozati cselekmény nem történt ebben az ügyben, mint ahogy abban az ügyben sem, hogy hogyan történhetett meg az, hogy a világ több pontján már oltottak, amikor Európában még mindig tízezerszám haltak meg az emberek, és még mindig az összeomlás szélén állt az európai egészségügyi ellátórendszer.

És ha valaki az Európai Bizottság elnökének fel meri tenni ezt a kérdést, akkor onnantól kezdve az európai egység felrobbantóján keresztül az ilyen-olyan ügynökig, nagyjából ezt a stigmát tudja beszerezni. Én botránynak tartom azt, hogy mind a mai napig nem kaptunk világos válaszokat arra, hogy hogyan történhetett ilyen módon a vakcinák beszerzése egy egészségügyi világválság kellős közepén.

Képviselő úr megnyugtatóra szeretném jelezni, hogy amióta a külgazdaság hozzám tartozik, tíz év és egy hónapja, azóta 33 élelmiszeripari beruházáshoz, nagyberuházáshoz adtunk kormányzati támogatást. Ezek a beruházások 344 milliárd forintnyi beruházást hoztak létre. 93 milliárd forintnyi támogatást adtunk hozzá, és ezek 3 897 munkahelyet hoztak létre.

Azt is szeretném elmondani a képviselő úrnak, hogy szerintem az nem külpolitikai teljesítmény, az nem is diplomácia, ha csak azzal beszélünk, akivel mindenben egyetértünk. Hát, az valami más, de hogy nem teljesítmény, meg nem diplomácia, az egészen biztos! Szerintem a külpolitikai teljesítmény onnan kezdődik, ha egymással szembenálló felekkel is mondjuk hasonlóan jó viszonyt tudunk fenntartani.

És engedje meg, hogy ebben az ügyben egy dolgot mondjak önnek! Ön itt azzal vádol minket, hogy egyoldalú Izrael-párti álláspontot foglalunk el. Kétségkívül azt gondoljuk, hogy ami tavaly október 7-én történt Izraellel, az megengedhetetlen, ördögi, és soha többet nem fordulhat elő a világon. Ugyanakkor azt is gondoljuk, hogy a túsokat azonnal szabadon kellene engednie a terrrorszervezetnek, amely megtámadta Izraelt, köztük azt a magyar állampolgárt is, aki, reméljük, még él. Azt gondoljuk, hogy bármilyen hadművelet is zajlik a Közel-Keleten, a civil lakosságot a lehető legnagyobb mértékben meg kell kímélni.

És miközben Izraellel valóban fenntartunk egy stratégiai szövetségesi viszonyt, addig, képviselő úr, azt kell mondjam önnek, hogy a minden irányba nyitott magyar külpolitikának sok-sok ember köszönheti, sok-sok magyar ember köszönhetette az életét a Közel-Keleten. És elmondom önnek, miért: azért, mert azt az izraeliekkel és az egyiptomiakkal kellett nekem lebeszélnem, személyesen a külügyminiszterekkel, hogy a Gázai-övezetből az ott korábban tartózkodó magyar állampolgárokat elengedjék, pontosabban kiengedjék Egyiptom irányába, azt az izraeli és az egyiptomi külügyminiszterrel kellett megbeszélnem. Meg is beszéltem mind a kettővel, és a magyar állampolgárok Gázából egy kivétellel el is jöttek. Az egy kivétel egy úr, ő szeretett volna ott maradni; ha valaki ott akar maradni, nem tudunk vele mit csinálni, ottmarad. De ugyanígy a Katarral fenntartott kiváló kapcsolataink vezettek oda, a katarai külügyminiszterrel személyesen kellett erről egyeztetnem, hogy az őt foglyul ejtett, túsul ejtett magyar állampolgárból hármat az első megállapodások keretében sikerült szabadon bocsátani. Itt, ha jól emlékszem, egy anyukáról és a gyermekekről

beszélünk. Tehát szerintem az a vád, hogy mi az arabirányú kapcsolatainkat tönkretennénk azzal, hogy Izrael a stratégiai szövetségeseink, az tényszerűen nem igaz.

És azért sem igaz, képviselő úr, mert én rendszeresen tartom a kapcsolatot az arab barátainkkal, legyen szó az Öböl-térség országairól, legyen szó más földrajzi térség, mondjuk Észak-Afrika országairól, és ezen országokkal mindig is a kölcsönös tisztelet talaján állva tudunk együttműködni. Semmilyen visszaesés nem történt a gazdasági együttműködésünkben, egyik országgal sem, semmilyen! Katarral megállapodást kötöttünk arról, megindultak a tárgyalások, hogy politikai megállapodás alapján 2027-től adott esetben a katari LNG-t is alkalmazni tudjuk a magyar energiamixben. Egyiptom a második legfontosabb kereskedelmi partnerünk Afrikában.

Marokkóval a lehető legszorosabb partneri kapcsolatot ápoljuk, az Egyesült Arab Emírátusokkal, Szaúd-Arábiával, Bahreinnel ennél szorosabban nem nagyon tudnám elképzelni az együttműködésünket. A bahreiniek voltak például azok, akik segítettek nekünk abban, hogy a magyar emberek százezreinek életét megmentő kínai vakcina dokumentációját a rendelkezésünkre bocsátották. Úgyhogy én azt tudom önnek megnyugtatóan közölni, tisztelt képviselő úr, hogy az arab világ országaival kiegyensúlyozott, harmonikus együttműködést tartunk fenn (*Novák Előd közbeszól.*), és ezt képesek voltunk megtartani a közel-keleti válság ideje alatt is úgy, hogy nem kellett meghasonulnunk, és nem kellett olyan álláspontot képviselnünk sehol, ami ellentétes lett volna azzal, amit gondolunk.

Képviselő úr, Libanon kapcsán a következőt tudom önnek mondani. Szerintünk ENSZ-békefenntartók ellen támadást indítani nyilvánvalóan elfogadhatatlan. Szeretném jelezni önnek, hogy az Európai Unió elítélő nyilatkozatot adott ki az UNIFIL-t ért támadás kapcsán. Az elsőként jeleztük az ehhez való csatlakozásunkat. Negyvennyolc órába tellett, míg az Európai Unió ezt a nyilatkozatot ki tudta adni, és ezúttal nem mi voltunk azok, akikre rá lehetett húzni a vizes lepedőt, mert elsőként jeleztük, hogy támogatjuk ezt a nyilatkozatot.

Libanon kapcsán azt gondolom, hogy a libanoni embereket meg kell kímélni a közel-keleti válság negatív következményeitől. A libanoni emberek nem tehetnek arról, ami kialakult. Azok a libanoni családok, akik most nehéz helyzetbe kerülnek, nyilvánvalóan nem okolhatók a konfliktus kirobbanásáért. Ezért arra hívunk fel mindenkit, hogy a libanoni emberek, családok életének megkímélését tekintsék fontos szempontnak.

Szeretném azt is elmondani önnek, képviselő úr, hogy amióta ez a helyzet kialakult Libanonban, azóta 175 millió forintnyi gyorssegélyt, humanitárius segélyt küldtünk a keresztény közösségeknek. Alapvetően gyógyszerekről és egészségügyi ellátást elősegítő eszközökről beszélünk.

Azt azért nem gondoltam, hogy majd valamikor Ukrajna nyílt támogatásával fognak megvádolni. De eljött ez a pillanat is, elnök úr, ezért ha megengedi - ön is kérdezett Ukrajna vonatkozásában, képviselő úr is fogalmazott meg véleményt -, a kettejük felvetéseit összevonva a következőről szeretném önöket tájékoztatni. Kilenc éve volt az, hogy Ukrajnában elkezdtek elfogadni azokat a jogszabályokat, amelyek súlyos visszalépést eredményeztek a magyar nemzeti közösség jogait illetően, alapvetően az anyanyelvhez való hozzáférés, az anyanyelv használata az oktatásban, kultúrában, médiában, közigazgatásban sérült. Kilenc éve ez kétségtelenül egy nagyon komoly árnyékot vet a kétoldalú kapcsolatainkra.

Ha jól számolom, akkor a jelenlegi ukrán külügyminiszter a negyedik ukrán kollégám. Azt viszont most nem nagyon tudnám összeszámolni, hogy összesen hányszor találkoztam a négyükkel és vitattam meg velük ezt a kérdést. Mindig egyetlenegy dolgot kértem - nem bonyolult szerintem -, hogy állítsák vissza azt a

helyzetet, ami 2015-ben, illetve azt megelőzőleg, mint jogszabályi keretrendszer szabályozta a kisebbségi jogokat és az anyanyelvhez való hozzáférésnek a lehetőségét.

Most csak tényeket akarok mondani. Ez mind a mai napig nem történt meg. Hogy történtek-e lépések jó irányba, ez egy vitakérdés. Kis lépések történtek, ismerjük el, de az út nagyon hosszú. Továbbra is egyértelműen ez a kérésünk, elvárásunk az ukrán kormány, az ukrán állami szervek felé, hogy állítsák vissza a magyar nemzeti közösség jogait a 2015-ös jogszabályi keretek közé. Ha az addig jó volt, meg működött, akkor mi az oka annak, hogy ezeket módosították?

Minden nemzetközi fórumon felvetjük a kérdést. Minden nemzetközi fórumon az európai szolidaritás jegyében meg is kapom a választ, hogy Peter, ez nem az erre szolgáló formátum. De most már minden formátumot kihasználtam, és mindig az volt a válasz, hogy ez nem a megfelelő formátum. Tehát nyilvánvaló, hogy az Európai Közösség egy jelentős része is így szégyenkezve fordítja félre a tekintetét ebben az ügyben, merthogy Ukrajnát kritizálni most nem helyénvaló.

Ebben volt valami a háború kezdetekor, mert mi is azt a döntést hoztuk akkor, hogy a kisebbségi ügyekben való vitáinkat a fiókba tesszük azzal, hogy azokat nem tekintjük nemlétezőnek vagy lezártnak, csak azt gondoltuk, hogy az úgy helyes, hogy addig nem vetjük fel ezeket a kérdéseket, amíg Ukrajna háborúban áll. De maga az ukrán parlament hozott aztán döntést, ha jól emlékszem, 2022 végén, amely még tovább szűkítette a kisebbségi jogokat. Ez sajnos abba a helyzetbe hozott minket, hogy nekünk is elő kellett venni ezt az ügyet.

Továbbra is azt gondolom, hogy ha Ukrajna komolyan gondolja az európai integrációs szándékát, akkor nem tekinthet el attól, hogy a magyar nemzeti közösség jogait helyreállítja. Én visszautasítom azt a megközelítést is, hogy ez egy kétoldalú kérdés lenne. Szerintem a nemzeti kisebbségek jogainak garantálása egy nemzetközi kérdés. Nemzetközi kérdés, és nem kétoldalú kérdés. Úgyhogy mi továbbra is kitartunk ezen álláspontunk mellett.

Kitartunk azon álláspontunk mellett is, hogy Ukrajna NATO-tagsága a vörös vonalon túl van, egész egyszerűen azért, mert Ukrajna háborúban áll, és ha Ukrajna a NATO tagja lenne, akkor kiobbanna a világháború. Mi ezt így látjuk. Ez az álláspontunk világos.

Mint ahogy valóban nem támogatjuk azt sem, hogy az Európai Unió katonai tanácsadókat küldjön Ukrajnába. Zajlik egy kiképző misszió, amelyet mi nem támogattunk, nem veszünk benne részt semmilyen formában. Európai uniós hadseregek katonái képeznek ki, vagy kiképzők képeznek ki ukrán katonákat jelenleg európai uniós területen. Az nekünk egy vörös vonal, hogy ha az Európai Unió katonai tanácsadókat akar küldeni Ukrajnába, mert sajnos a saját történelmünkéből is emlékszünk nagyon rossz dolgokra, amelyek katonai tanácsadók érkezésével kezdődtek, ezért mi ezt nem támogatjuk.

Mint ahogy nem támogatjuk azt sem, hogy az oroszországi központi bankkal szemben hozott szankciós intézkedés felülvizsgálati időszakát hat hónapról három évre növeljük. Nem támogatjuk. Nem támogatjuk, egyszerűen azért nem, mert ez azt jelenti, hogy akkor itt valakik Európában úgy gondolkodnak, hogy három évig tutira háború lesz, és ez a megközelítés számunkra elfogadhatatlan.

Ami a szankciók vétőzésát illeti, tisztelt képviselő úr, szeretném önnek elmondani, hogy nem véletlenül nincsenek szankciók Európában a földgázbeszerzésre vagy a nukleáris fűtőanyag-beszerzésre. Én egyetlenegy olyan szankciós intézkedéshez sem járultam hozzá, amely alapvetően sértette volna a magyar nemzeti vagy a magyar gazdasági érdekeket.

Minden egyes ügyben ez a következőképpen működik, képviselő úr, elmondom önnek. Amikor születik egy előterjesztés, vagy egy javaslat, vannak olyan országok,

amelyek rendkívül szorgalmasan élen járnak ilyen szankciós javaslatok megfogalmazásában, azokat mi mindig egytől egyig a magyar gazdaság releváns szereplőivel végigrágjuk, egyesével. Vonatkozik ez a termékekre vonatkozó szankciókra, a vállalatokra vonatkozó szankciókra, a személyekre vonatkozó szankciókra. Ahol nemzeti érdekbe történő ütközést azonosítunk, azt világosan jelezzük, hogy az nekünk vörös vonal, és ezeket rendszeresen már nem is szerepeltetik az előterjesztésekben, mert tudják, hogy akkor vétó lenne a vége.

Hogy az Oroszországból történő földgázbeszerzésre nincsen szankció, úgy látom, hogy azt a nyugat-európai barátaink ki is használják. Mert mi a helyzet, kedves képviselőtársaim? Miközben Magyarország kritizálása zajlik - és erre a magyar nyilvánosság egy bizonyos részének a figyelmét is szeretném felhívni, vagy a nyilvánosságipar egy bizonyos részének a figyelmét is szeretném felhívni, ahol látom, hogy önfeledten írnak arról, hogy fú, már megint, már tizenegyedik alkalommal van a külügyminiszter Moszkvában, és már megint, és már megint gázzal állapodott meg, micsoda dolog ez -, írják már meg azt is, legyenek kedvesek, hogy az idei esztendő első félévében Európa orosz LNG-importja 11 százalékkal nőtt! Ugye tudják, hogy Magyarország mennyi orosz LNG-t importál? Zéró! Tehát akkor ezek mások.

Kik lehetnek ezek a mások? Hát nézzük! Franciaország 110 százalékkal növelte az orosz LNG-importját az első félévben, szeretném erre tisztelettel felhívni a figyelmüket. A magyar külügyminiszter tizenegyedik alkalommal járt Moszkvában - micsoda dolog megállapodni a földgázszállításról! Franciaország 110 százalékkal növelte egyetlenegy fél év alatt az orosz LNG-importját.

Az Európába irányuló orosz LNG-import 87 százalékat Franciaország, Spanyolország és Belgium veszi fel. De mondok önöknek megint mást! Kőolaj. Tisztelt Képviselő Úr! Világosan jeleztük, hogy megvétózzuk a kőolajimport tilalmára vonatkozó európai intézkedést. Mi lett a vége? Magyarország, Szlovákia és Csehország, kivételt kaptunk. De mi történik a valóságban? A valóságban az történik, hogy India, ha jól emlékszem, körülbelül húszszorosára növelte az orosz kőolajimportját. Ezzel párhuzamosan, teljesen függetlenül nyilvánvalóan, Európa olajimportja Indiából a háromszorosára növekedett, és azért pontosan tudják, hogy mi mennyi olajat veszünk Indiából - nulla! Tehát azt megint más veszi meg: az veszi meg, akiket önök általában példaként állítanak elénk, hogy micsoda karakteres és gerinces Oroszország-politikát folytatnak. Hát, képviselőtársaim, ez a valóság!

Tudják, hogy tavaly melyik ország volt az Egyesült Államok első számú uránbeszállítója? Oroszország. Oroszország volt az Egyesült Államok első számú uránbeszállítója! És közben minket oroszpartisággal vádolnak azért, amiért Pakson a ROSZATOM fővállalkozásával építünk atomerőművet. Menjenek ki a helyszínre, és nézzék meg, hogy milyen nemzetiségű cégek dolgoznak alvállalkozóként! És nézzék meg, hogy milyen nemzetiségű cégek nyerték el a ROSZATOM tenderét az erőmű irányítási rendszerének a leszállítására; milyen nemzetiségű cégek nyerték meg a ROSZATOM tenderét a generátorok és a turbinák leszállítására! Itt vannak az osztrák barátaink, itt van az osztrák kormány. Az osztrák kormány pereli az Európai Bizottságot azért, mert engedélyt adott arra, hogy építkezzünk Pakson. De könyörgöm, osztrák hajóval hoztuk ide a zónaolvadék-csapdát, az atomerőmű legnagyobb elemét egy osztrák logisztikai vállalat hozta ide. Tehát a politikai megnyilatkozások, a képmutatás és a valós élet közötti különbséget, azt javaslom, hogy kutassák önök is, mert nagyon érdekes dolgokra döbbsenhetnének rá!

Tisztelt Képviselő Úr! Én nem javaslom - nem javaslom! -, hogy a szuverenitásunknak bármilyen eleméről, bármilyen kicsi is az, lemondjunk. Aki ilyet javasol, annak nyilvánvalóan valamilyen oka van: személyes, jogi, büntetőjogi, nem tudom - általánosságban beszélek, nem konkrétan, nem konkrét módon -, de én

azt gondolom, hogy ha valaki amellett érvel, hogy egy ország a szuverenitásának egy részéről mondjon le, annak valami nagyon súlyos oka kell hogy legyen, és én nem javaslom - nem javaslom! -, hogy ebben az ügyben partnerek legyünk.

Azt, hogy Scholz kancellár úr az orosz elnökkel való tárgyalás lehetőségét helyezte kilátásba, ezt én öröndetesnek tartom. Én öröndetesnek tartom azt is, hogy a kínai és az amerikai külügyminiszter beszélnek egymással. Öröndetesnek tartom azt is, hogy az orosz és a koreai külügyminiszter beszélnek egymással. Öröndetesnek tartottam azt, amikor Kuleba kollegám, a volt ukrán külügyminiszter ellátogatott Kínába. Én örültem annak is, amikor az olasz külügyminiszter elment Pekingbe. És tudják, mit nyilatkozott? Azt nyilatkozta, hogy Kína a jelenlegi törékeny nemzetközi helyzetben megkerülhetetlen párbeszédpartner. Ugyanezt mondta Orbán Viktor is, ami miatt el akarták tőlünk venni az Európai Unió elnöki időszakának a lehetőségét.

A Kaukázus, Georgia vonatkozásában azt tudom önöknek mondani, hogy jól láthatóan nagyon komoly nemzetközi nyomás alatt állnak a szuverenista kaukázusi kormányok. Georgiában elfogadtak egy törvényt, amely arra vonatkozik, hogy akkor innentől kezdve a külföldi befolyásszerzés lehetőségét megnehezítenék - a külföldi befolyásszerzést szándékozők fel is háborodtak. Született egy törvény - a családok védelméről is jól ismert szervezetek felháborodtak. Láttunk már ilyet, nem is olyan messze innen, sőt egészen közel, úgyhogy, azt hiszem, hogy nekünk minden támogatást meg kell adni a georgiai barátainknak ahhoz, hogy az európai integráció általuk kívánt útján haladjanak.

Egy furcsa dologra hadd hívjam fel a figyelmet: Georgiának adtak egy olyan feltételt, hogy a politikai élet megosztottságát meg kell szüntetni. Tehát egypártrendszer bevezetésére vonatkozó európai, brüsszeli felvetést ilyen nyíltságban én még soha nem láttam!

Ami Albániát és az integrációt illeti, képviselő asszony, ott a következőt tudom önnek, illetve önöknek mondani, tisztelt képviselőtársaim: annál nagyobb képmutatásra, mint ami a bővítés ügyében ma az Európai Unióban van, nem nagyon tudok példát mondani. Nyíltan mindenki arról beszél, hogy támogatják az Európai Unió bővítését. Ehhez képest a Nyugat-Balkánon a tagjelöltek átlagosan több mint 15 éve várnak arra, hogy tagok legyenek, 15 éve! Van, akinek 10 évbe telt, hogy egyáltalán elkezdődjenek a csatlakozási tárgyalások. Szóval a helyzet az, hogy nyíltan mindenki arról beszél, hogy igen, támogatjuk, bővílni kell, nagyon jó, nyugat-balkáni országok, hajrá, aztán bemegyünk a zárt ajtók mögé 27-en, és akkor meg arról beszélnek, hogy ez miért nem lehetséges, meg miért nem lenne jó. És ugyanez vonatkozik egyébként az ukrán NATO-tagságra is. Szerintem az egy felháborító dolog, Ukrajna megalázása, hogy egyes szövetségesek arról beszélnek az ukránoknak, hogy NATO-tagok lehetnek, és miközben elmegyünk zárt ülésre, ott meg világossá válik, hogy nagyon kis kivételtől eltekintve mindenki arról beszél, hogy ez miért nem lehetséges.

A közel-keleti eszkaláció veszélyét én is minden eddiginél nagyobbban látom jelenleg, elnök úr, ezért én azt gondolom, hogy a nemzetközi közösségnek, benne Magyarországnak is, minden létező módon, ami a rendelkezésére áll, annak érdekében kell fellépni, hogy ez az eszkaláció ne történhessen meg.

Románia vonatkozásában azt szeretném elmondani, hogy a schengeni tagságot mi nagyon-nagyon támogatjuk, és szerintem a magyar nemzeti érdekekkel abszolút mértékben egy irányba mutat, hogy a románok be tudjanak lépni a schengeni övezetbe. Azt tudom mondani, hogy most van egy hatékony, folyamatosan a párbeszédre alapuló együttműködésünk a román kormánnyal. Ez az együttműködés mindig jobb és mindig könnyebb, ha az RMDSZ is koalíciós partner, de mivel ezt nem mi döntjük el, ezért aztán itt nem nagyon tudunk mit tenni, de azt szeretném megállapítani, hogy az RMDSZ részvétele a romániai, mindenkor romániai koalícióban nyilvánvalóan

megkönnyíti a kapcsolattartást és a magyar közösség érdekeinek érvényesítését Románia területén. Amennyiben valóban katonai bázis létrehozását terveznék a román hatóságok Csíksomlyón, akkor egy nagyon egyértelmű magyar álláspont megfogalmazására fog sor kerülni. Ebben az elnök úr biztos lehet, és azt megfelelő hangsúllyal, a megfelelő helyeken, megfelelő hangerővel képviselni is fogjuk.

Hát, a lengyel jogállamiság helyzetéről én csak azt tudom mondani, hogyha itt Magyarországon tizedannyi történne, akkor von der Leyen elnök asszony, azt hiszem, a békefenntartó csapatok küldésének előterjesztését már írná vagy íratná. De hát, látnunk kell, elnök úr, hogy van egy világos európai politikai megközelítés: hogyha liberális pártok vezetnek egy országot, akkor az tutira demokrácia, és ott bármi megtörténhet, az rendben van; ha nem liberális pártok vezetnek egy országot, az azonnal nem demokrácia.

És itt a kétszínűségre csak annyit hadd mondjak, hogy, ugye, a magyar kormányzó pártok a harmadik legnagyobb európai parlamenti képviselőcsoport munkájában vesznek részt, és az Európai Parlamentben az a döntés született, hogy a harmadik legnagyobb parlamenti képviselőcsoport semmifajta pozíciót nem kaphat az Európai Parlamentben. A kérdés az, hogy a magyar parlamentben is ezt a brüsszeli benchmarkot kellene-e követni, valóban erről szól-e a parlamenti demokrácia? A harmadik legnagyobb erő ki van zárva mindenhol; a negyedik-ötödik nincs, de a harmadik ki van zárva mindenből. Szóval, amikor Brüsszelből, Strasbourgból, meg a bánat tudja, honnan, minket demokráciából oktatnak, akkor azért, azt hiszem, hogy jogos, ha mindezt kikérjük magunknak.

Végezetül, tisztelt elnök úr, én is hallottam Hankó miniszter úrtól, hogy valamifajta átalakításokat tervez a kulturális intézeteknél, mert most hol a külügy, hol nem - most éppen nem -, a Külügyminisztérium felügyelete alatt állnak ezek az intézetek, úgyhogy nem szemtelenségből mondom, de mivel nem tudok róla többet, ezért azt javaslom, vagy tisztelettel kérem, hogy Hankó miniszter úrtól legyenek kedvesek erről informálódni.

Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Mi is köszönjük a kiterjesztett időkeretet, hiszen jó félórával túlszaladtunk az előre tervezett időkereten. *(Szijjártó Péter: Elnézést!)* Köszönjük a válaszokat. Köszönöm a kérdéseket, illetőleg a véleményeket képviselőtársaimnak, amelyeket megfogalmaztak.

Tompos Mártonnak szeretném itt válaszolni, hogy amelyik nemzetközi partnerünk a Külügyi Bizottsággal találkozni akar, azt mi fogadjuk. Tehát ha bejelentkezik hozzánk egy amerikai parlamenti delegáció, akkor mi azt fogadjuk. *(Nacsá Lőrinc: Volt is rá példa...)*

Számtalan alkalom volt erre. Ez a delegáció nem jelentkezett be hozzánk, ezért nem találkoztunk velük, de örülök annak, hogy a Külügyminisztérium ezek szerint felsővezetői szinten találkozott velük. Én azt gondolom, hogy ez egy normális eljárás. Nekünk azért ez ritkán adatik meg, hogy az Egyesült Államok külügyminisztériumával miniszteri, felsővezetői szinten találkozhatunk.

Köszönöm, miniszter úr, ezt a nagyon logikus gondolatmenetet, ami kiterjedt a béketörekvésekre. Azt gondolom, képviselőtársaim, hogy itt egy irányba kezdenek mutatni az álláspontok egyre inkább, úgy gondoljuk, hogy a mielőbbi béke az érdeke nemcsak Magyarországnak, hanem az egész konfliktusban részt vevő minden szereplőnek, nemcsak a közvetlenül, hanem a közvetetten részt vevő szereplőknek is.

Ami a szuverenitás kérdését illeti, azt gondolom, hogy a migráció kérdésében többé-kevésbé alakul egyfajta magyar egyetértés. A vendégmunkások ügyében

köszönjük ezt az egyértelmű, tisztázó álláspontot, amit hallhattunk miniszter úr részéről.

Ami pedig a gazdasági semlegességet illeti, én azt köszönöm, hogy miniszter úr világossá tette, hogy a gazdasági semlegesség nem azonos a politikai vagy biztonságpolitikai értelemben vett semlegességgel. Tehát érvényben van az a megközelítés, hogy persze a világ gazdaságban keleti szél fúj, de Magyarország nyugati zászló alatt hajózik. Magyarország mindig is egy találkozási pont volt, találkozási pont kíván maradni.

Miniszter úr, köszönjük az éves rendes meghallgatáson elmondott gondolatokat. Számítunk nemcsak a rendes meghallgatáson, hanem az egyéb alkalmakkor is az együttműködésre, a Külügyi Bizottság részéről igényt tartunk erre a jövőben is.

Az ülés berekesztése

Amennyiben nincs több megállapítás, akkor én az ülést berekesztem. Jó munkát kívánok! Viszontlátásra! Tisztelt Bizottság! Bejelenteném még azt, hogy az október 28-i héten ülést fogunk tartani, a zárszámadás, illetőleg a nemzetközi szerződések fognak a napirenden szerepelni. A napot még véglegesítjük az október 28-i héten. Köszönöm szépen. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 52 perc)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta, Horváth Éva Szilvia, Vicai Erika és Madarász Mária